

Munkáspárt: választási start!

A MEGYEI ELNÖKÖK január 9-ei értekezletén „egyeztették az óráikat” a választási munkában – azaz közösen áttekintették a Munkáspárt fél évi politikai akciótervét, a kopogatócédula-gyűjtés feladatait, a kampányrendezvényeket, a választási pénzügyi alap felhasználását. Ugyanezeket a témákat tárgyalja a párt Központi Bizottsága a január 21-ei – nyílt – ülésén.

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓN mutatták be – a pártok közül elsőként – a Magyar Kommunista Munkáspárt 2006. évi választási programját. A programkiadványt – amelyet e lapszámunk 4. oldalán mi is közzéteszünk – a párt aktivistái a jelöltállítás és utcai akciók útján egymillió példányban juttatják el a választókhoz.

RENDŐRSÉGI KIHALLGATÁSRA idézték a Munkáspárt elnökségének tagjait és a párt elnökét a Fővárosi Bíróság által kezdeményezett eljárásban. Thürmer Gyula a január 10-ei rendőrségi kihallgatásán és sajtótájékoztatóján is tiltakozott a Munkáspárt politikai véleménynyilvánítását korlátozó és a párt egész vezető testületét érintő példa nélküli eljárás ellen. Schiffer András, a Társaság a Szabadságjogokért szövegíróje szintén követelte a párt vezetői elleni rendőrségi eljárás megszüntetését.

CIKKEINKBŐL

- **Útkeresés a francia baloldalon** (2. oldal)
- **Vélemények** (6. oldal)
- **Úri huncutságok** (8. oldal)

Egyenlő partnerek?

„Mekkora hiba volt a 90-es évek magyar kormányai részéről ennyire leépíteni az orosz kapcsolatokat! És mindezek mellett miért kellett ennyire egyoldalúan ráállnia a magyar gazdaságnak a földgázfűtésre?” (2. oldal)

INTERJÚINKBŐL

MOLNÁR GÉZÁNÉ,
a LAÉT elnöke:

„Mi vagyunk a legnagyobb tömegszervezet az országban.”

(5. oldal)

PAULIK PÉTER,
a Munkáspárt országgyűlési képviselőjelöltje:

„Ez nem meglepetés, hanem a sok munka eredménye volt.”

(5. oldal)

Kátyúország – felelősök nélkül

A kis család gyanútlanul ül az autóban. A fiatal apa vezet, mellette a felesége, hátul meg a két kisgyermek. Hat és nyolc évesek. Örülnek, hogy nem kell gyalogniuk, mert borzalmas az idő ezen a január eleji napon. Zuhog az eső, minden csupa víz, az úton hatalmas víztócsák fodrozódnak. Elég erős a forgalom itt, a budai alsó rakparton.

És egyszer csak bum! Az autó megrázkódik. Majd még egy óriási csattanás, és az autó kifarol, s erősen sodródni kezd. A fiatal édesapa agyán átfut a vészjósló gondolat, hogy itt, az

alsó rakparton bizony egy ilyen útelhagyás könnyen halálos kimenetelű lehet. Kétségbeesetten markolja a kormányt, s vadul tapossa a féket. Végre, úgy ötven méter után megállnak. A férfi ki-

száll, és konstátálja, hogy dupla defektet kapott az autó két, egymás mögött lévő kerekén. Viszszatekintve látja is a döbbenetesen hatalmas kátyút, mely a bal esetet okozta. Víz borítja, az igaz, de éppen belesattant egy újabb autó, hatalmas szökőkutat verve föl. Rádásul nem csak defektet kap, hanem tengelytörést is szenved.

Aztán vészesen közeledik a következő autó, s a többi... Csakhamar vészvillogók vibrálásával telik meg a rakpart.

Büntessék meg a felelősöket!

Egy brit felmérés szerint Budapesten jobban érzik magukat a külföldi üzletemberek, mint Frankfurtban vagy akár New Yorkban. Úgy vélem, ez egyes szolgálalkú vendéglátósoknak, no meg a gazdag külföldieket különösen szerető városvezetőknek köszönhető, s nem pedig a közállapotoknak.

(Folytatás a 3. oldalon)

LEVÉL A MINISZTER-ELNÖKNEK

(3. oldal)

Civil fórumok gyengesége

A legutóbbi napokban az egyik hazai hetilap olyan tanulmányt tett közzé, amely az állam szerepvállalását, illetve annak igényét állítja szembe a liberális profétáktól ismert szabadságkövetelményeivel. Bár a szóban forgó elemzés valós problémákat boncolgat, magyarországi viszonylatban nem feltétlenül a központi hatalom jelenléte vagy hiánya, hanem sokkal inkább az alulról szerveződő, akár ellenhatalomként is működő civil fórumok gyengesége jelenti az igazi problémát.

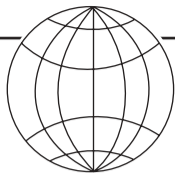
A rendszerváltás piaci viszonyai között a gondoskodó állami beavatkozás és az azt elutasító versenyszellem ellentéte jobbra csupán elitsoportok úri huncutságának minősíthető. A gyakorlatban a törésvonalak nem itt húzódnak, hanem a hazai elit és a társadalom, valamint Nyugat-Európa és az Elbától keletre lévő országok között. A 17–18.

században az angol polgári, illetve a nagy francia forradalom alulról, széles tömegek támogatásával erős és öntudatos tőkés osztályt termelt ki és juttatott hatalomra, és a kontinens több más országában is jelentős vállalkozói rétegek alakultak ki. Az említett nyugati térségben a régi, előjogaikat védő uralkodó osztályok és a frissen hatalomra

jutott polgárság küzdelmében hangsúlyos volt a mindenható állam és a szabad verseny ellentéte. Ezzel szemben Kelet- és Közép-Európában, így Magyarországon is a különböző tőkés rendszerváltozások a korábbi elit monopóliumának fenntartásával zajlottak le. Lenin poroszutas térségűeknek nevezte ezeket az országokat, ahol felülről, a hatalmon lévő osztályok uralmának némi modernizálásával, azok közreműködésével és azok érdekében mindenféle forradalom nélkül zajlott le a polgári átalakulás.

(Folytatás a 7. oldalon)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Január 4. **A 2007-es EU-csatlakozásra** készül Románia ebben az évben – hogy megközelítse a 25-ök teljesítményét – komoly gazdasági megszorításokra készül. A gázárakat például januártól 17 százalékkal emelték és idén a kormány még kétszeri árkorrekciót tervez, nőnek az adóterhek és kibővül a körük. A kormány privatizálni akarja a gáz- és áramszolgáltatókat és néhány bankot.

Január 5. **Tavaly Irakban** – a közép-keleti ország hivatalos statisztikai adatai szerint – 5713 ember vesztette életét terrorakciókban, merényletek során. Közülük több mint négyezren civilek voltak, akárcsak a nyolcezer sebesült kétharmada. A nyilvántartás szerint 1720 lázadóval végeztek, és 9200-at letartóztattak.

Január 6. **Megszüntette a francia kormány** az őszi elővárosi zavargások nyomán bevezetett szükségállapotot. Mintegy hetven jogász már december elején kezdeményezte a szigorú intézkedések (például néhány városban a fiatalokra vonatkozó kijárási tilalom) feloldását, azonban az államtanács csak a viszonylag békésen átvészelt Újév után egyezett ebbe bele.

Január 7. **Sürgősen élelmiszersegélyre** lenne szüksége az afrikai kontinens több országának. Az utóbbi időszak nagy szárazsága miatt van, ahol az előző tíz év legalacsonyabb termés-átlagából gazdálkodnak. Elsősorban Szomáliában, Kenyában. Dzsibutiban és Etiópiában mintegy 11 millió embert fenyeget az éhhalál. Az ENSZ Élelmiszeri Szervezetének jelenleg nem áll rendelkezésére elég élelmiszersegély.

Január 8. **Fokozott figyelemre** intették az embereket Európában, miután Törökország-szerte több madárinfluenzával fertőzött beteget regisztráltak. Most fordult elő először, hogy a betegség emberéletet követelt Délkelet-Ázsián kívül, ahol 2003 óta 76 ember halt meg madárinfluenza következtében. Aggasztó hírek érkeznek Romániából és Ukrajnából is.

Január 9. **Nagy lendülettel** látott munkához az EU új soros elnöke, Wolfgang Schäussel sztrák kancellár, aki szerint fel kell támasztani halottaitól az uniót a britek által már halottnak nevezett alkotmányát. Elmondta, hogy főleg a gazdasági növekedésre és a munkahelyteremtésre fognak koncentrálni.

Wolfgang Schäussel

Január 10. **Kína Bolívia** politikai és ideológiai szövetségese – jelentette ki Pekingben Evo Morales megválasztott bolíviai elnök Hu Jintao kínai államfővel való találkozásán. Az egyre erőteljesebben formálódó USA-ellenes közép- és dél-amerikai blokk (Bolívia, Kuba, Venezuela) Ázsiában is erősíti a szövetségi kapcsolatait.

A jövő évi parlamenti és elnökválasztásra való felkészülés érdekében megindult a párbeszéd a francia baloldali szervezetek között, amelynek célja egy közös kormányprogram kidolgozása. A tárgyalásokat beárnyékolja, hogy a Szocialista Párt (PS) vezetése meghatározó szerepet kíván játszani az együttműködés feltételeinek az eldöntésében és a koalíció lehetséges résztvevőinek a kiválasztásában.

A zöldekkel és a baloldali radikálisokkal folytatott tárgyalások után Francois Hollande, a PS vezetője december végén találkozott Marie-George Buffet asszonnyal, a Francia Kommunista Párt (PCF) országos titkárával is. A megbeszélést követő sajtóértekezleten Buffet kijelentette, szükséges, hogy a baloldali szervezetek képviselőinek tervezett januári értekezletén „megértésre találjanak a tömeges antiliberalis követeléseit”.

A PS és a PCF között ellentétek vannak a tanácskozás résztvevőinek a kérdésében, de a különböző szocialista áramlatok prioritásai is különböznek. Jean-Francois Gau, a PS második embere szerint nincs szükség a trockista Forradalmi

Kommunista Liga részvételére (LCI), a PCF képviselői viszont kijelentették, hogy a megbeszéléseken nem kívánnak egyedül vitatkozni a PS-sel és szövetségeseivel. A kommunisták a jövőben is együttműködnek az európai alkotmány elutasításában részt vevő különböző politikai erőkkel. Buffet asszony hangsúlyozta, hogy a baloldali politikai alternatíváról nem zártkörű viták kell döntenie, hanem nyilvános fórumokon a lakosságot is meg kell hallgatni.

A pártok között alapvető véleménykülbségek vannak a gazdasági és társadalompolitika, az alkotmányozás, az EU-hoz való viszony, a globalizáció, a hatalomgyakorlás vala-

Marie-George Buffet

mint más kérdésekben. A kommunista Richard Sheehan szerint „a PS a korábbi plurális baloldal sémáját akarja újra elővenni, ami kizárja az antiliberalis erők jelentős részét”.

A Francia Kommunista Párt március 23. és 26. között rendezte 33. kongresszusát, ahol a küldöttek döntenek a párt választási programjáról és az elnökjelölt személyéről. A párton belül erősödnek azok az erők,

amelyek határozottan ellenzik az utóbbi időben megélt reformista törekvéseket. Egyes vélemények szerint nem szabadna újabb választási szövetséget kötni a szocialistákkal, amelyben a PCF csak alárendelt szerepet játszana. A Nord-Pas-de-Calais-i pártszervezetnek a központi vezetéshez intézett levele hangsúlyozza, hogy „erősíteni kell a kommunista identitást”, és „a kapitalizmust elutasító” programot kell elfogadni a kongresszuson.

A szocialisták a választási paktum mielőbbi megkötését szorgalmazzák, a kommunisták viszont a franciák életét megváltoztató program kidolgozását tartják a legfontosabb feladatnak. A jobboldali elnök és a kormány leváltása elképzelhetetlen a baloldali erők széles összefogása, a lakosság többségének a támogatását élvező, a növekvő szociális feszültség csökkentését hirdető választási program nélkül.

– Munkatársunktól

EGYENLŐ PARTNEREK?

Amikor mínusz tizenkét fokos éjszakai fagyban kihűlnek a radiátorok, az eléggé kellemetlen dolog. Az egyszerű ember rögtön azon kezd gondolkodni: hogy vajon van-e más lehetőség arra, hogy meleget „csiholjon” kis családjának, gyerekeinek, akik már fázni kezdenek a takaró alatt. Bizony, Magyarországon nem igazán van más lehetősége a fűtés pótlására az egy szem régi villanyrezsóján kívül. A magyar lakások igen nagy részét ugyanis már gázzal fűtik manapság. Micsoda kiszolgáltatott helyzetet teremt ez akkor, amikor például egyszerűen elzárják a gázcsapot!

2006. január elsején az orosz állami tulajdonú GAZPROM vállalat árva miatt elzárta az Ukrajnába irányuló gázvezetékkeket. Az Ukrajnán áthaladó, Európába irányuló gázvezetékkeket ugyan nem blokkolta, de azokban is jelentősen csökkent a nyomás. Az ukrán vezetés megígérte, hogy nem csapolja meg ezeket a vezetékeket, ám ennek ellenére kevesebb gáz érkezett az unió keleti államaiba.

Vlagyimir Putyin orosz elnök azt nyilatkozta, hogy nagyon is együtt érez a testvéri ukrán néppel, ám azokkal, akik a gázüzletág hasznának orosz olajbárókkal és olajmágnásokkal nem. Egészen a múlt év végéig az oroszok a világgazdasági ár ötdéért adták az ukránoknak a gázt. Ez a dolog addig ment is, amíg Ukrajna kifejezetten jó viszonyt ápolt Oroszországgal. De mikor 2004 végén a hatalomra került Viktor Juscsenkóval megváltozott Ukrajna politikája, és erőteljesen a Nyu-

gat felé orientálódott, az orosz vezetés valószínűleg úgy gondolta, hogy már nem jár az a bizonyos „baráti ár” az ukránoknak. És a saját szempontjából ebben lényegében igaza is volt, hiszen az „üzleti fair play” szabályai szerint miért fizessenek egyesek jóval kevesebbet egyazon termékért, mint mások? Hacsak nem szövetségeseik. De hát itt erről már régen nincsen szó.

Amikor három nap után úgyahogy megoldódott a gázvita, s újra áramlani kezdett a vezetékekben a fűtőanyag, akkor is Ukrajna és Oroszország „mindössze” az eddigi ár kétszeresében állapodott meg. Még ez is sokkal kevesebb, mint a világgazdasági ár, s mint amit mi, magyarok fizetünk a gázért az oroszoknak.

Ilyenkor azért felvetődik az emberben az a gondolat, hogy mekkora hiba volt a 90-es évek magyar kormányai részéről ennyire leépíteni az orosz kapcsolatokat! És mindezek mellett miért kellett ennyire egyol-

dalúan ráállnia a magyar gazdaságnak a földgázfűtésre? Ha már hagyták ellanyhulni a szó szerint létfontosságú orosz kereskedelmi és – tegyük hozzá: legalább ennyire fontos – emberi kapcsolatokat?

Hiszen az energiakérdés a szocializmusban, a kifejezetten jó kapcsolatok miatt, soha nem okozott ekkora gondot, mint manapság.

Ugyanakkor a más energiaforrásokat adó iparágakat sem kellett volna hagyni elsorvadni. Gondolok itt elsősorban a szénbányászatra, amely a szakemberek szerint még most sem versenyes. Ám a semminél mindenképpen jobb, mert ha nincs gáz, akkor viszont gáz van! Mert a tartalékok is el-

fognak egyszer, az egy hónap hamar letelik, nem beszélve az önmagától is elinduló ár-emelkedésről. És vajon miért csak a BBC munkatársainak jutott eszébe körülnézni az európai szénbányák körül az elmúlt őszy folyamán?

Nem lehetne ismét előtérbe helyezni a kőolajszármazékokon kívül más tüzelőanyagokat? Az ugyan piszkos, de jól bevált szenet, ha más nincs, vagy a bioüzemanyagokat. Ahogyan ezt most például már a Pécsi Erőmű is csinálja. Vagy sokkal jobban kihasználni a nap és a szél energiáját?

Am legelőször maximálisan tiszteletben kell tartani a mindenkori üzleti partnereinket is, akiktől például megvásároljuk a tüzeléshez szükséges nyersanyagokat. Mondjuk, mint jelen esetben a gázt. És nem kellene egyetlen felelős embernek sem azt nyilatkoznia, hogy nekik nagyobb szükségük van a mi pénzünkre, mint nekünk az ő gázukra. Hiszen miért ne lehetne Oroszország egyenlő partner bárkivel is? Miért adja áron alul a gázt vagy bármit? És ez miért nem tetszik Nyugat-Európa és Amerika urainak? Hiszen az üzlet az üzlet. Vagy ez csak akkor érvényes, ha ők kötnék üzletet? Másokra más szabályok vonatkoznak?

Nem lenne egyszerűbb tiszteletben tartani az oroszokat? Mert egyeseknek bármily furcsa is, de a jó üzlet lényege: nemcsak a kölcsönös haszon, hanem a kölcsönös tisztelet is!

F. A.

**MAGYAR
KOMMUNISTA
MUNKÁSPÁRT**

A kommunisták mi vagyunk!

VÁLASZD A VÖRÖSET!

A MUNKÁSPÁRT 2006. ÉVI VÁLASZTÁSI PROGRAMJA

**TÁMOGASSON BENNÜNKET,
HOZZA EL AJÁNLÓSZELVÉNYÉT,
SZAVAZZON RÁNK!**

**A Munkáspárt programja
MAGYAR és
KOMMUNISTA program.
Nem MSZP-s, nem
fideszes. Nem rózsaszínű,
nem narancsszínű,
hanem VÖRÖS.**

**Mi a munkásnak,
a dolgozó embernek,
a szegénynek akarunk
jobb életet. Az MSZP és
a Fidesz azt teszi,
amit a tőkés akarnak.**

**Ha nem szavazol
a Munkáspártra, megint
a Fidesz vagy
az MSZP kerül hatalomra.
A Te bajodról megint nem
beszél a kutya sem.
Téged megint becsapnak.
DÖNTSD EL:
EZT AKAROD?**

1. Munkát mindenkinek!

- Munkát mindenkinek, aki dolgozni akar!
- Kárpótolni a munkásokat, a dolgozókat az elmúlt 16 évben okozott károkért és szenvedésekért!
- A kormány a magyar vállalkozókat támogassa, ne a multikat!
- A kormány indítson állami munkahelyteremtő programokat bérlakások építésére, gátépítésre és más területekre!

2. Új munkatörvénykönyvet a munkás, a dolgozó védelmére!

- Magyar és külföldi cégre is kötelező törvényt!
- Mindenütt kötelező egyéni és kollektív munkaszerződést!
- 35 órás, törvényben szabályozott munkaidőt!
- A 45 évnél idősebb dolgozót tilos legyen elbocsátani!

3. Százezer forintos minimálbért 2006-tól!

- A minimálbér 2006-tól legyen százezer forint!
- A munkabérek emeljék rendszeresen, legalább az infláció mértékével!
- A 2005. évi gázáremelést az új kormány érvénytelenítse!

4. A fiataloknak első munkahelyet, első lakást!

- Az első munkahely mindenkinek járjon! Aki pályakezdőnek ad munkát, kapjon adókedvezményt!
- Az alkotmány biztosítsa az első lakáshoz való jogot, a kormány teremtsen meg ennek feltételeit!

5. Ingyenes oktatást!

- Az általános és középiskolai oktatás maradjon ingyenes! Az egyetemen két diplomát mindenki ingyen szerezhesen!
- A szakmunkásképzés becsületét vissza kell állítani, és biztosítani, hogy két szakmát mindenki ingyen szerezhesen!
- Az ország megtermelt jövedelmének 10 százalékát költse az oktatásra!
- A tanárok állami alkalmazottak legyenek, a fizetésüket az állam biztosítsa!
- Az állam fizesse a közoktatáshoz kapcsolódó minden költséget azon családok gyermekeinek, ahol az egy főre eső havi jövedelem a mindenkori minimálbéren van!
- Alkotmányos jog legyen az ingyenes sportolás!

6. Nagy adót a gazdagoknak, kis adót a szegényeknek!

- A milliárdos tőkejévedelmek után fizessenek lényegesen több adót! A munkajévedelmek terheit viszont csökkenteni kell!
- A kenyér, a tej, a hús, a gyógyszer legyen áfamentes! A drága ékszer, a drága húsok és italok, a sokmillió kocsi, magánhajók és -repülő, s minden más luxuscikk után 100 százalékos áfa legyen!
- A nagy vagyonokra vagyonadót kell bevezetni!
- A havi 500 ezer forint feletti béreket két évre be kell fagyasztani!
- Az örökösödési adót a kis- és közepes jövedelmű rétegeknél el kell törölni!

7. Csökkentsék a nyugdíjkorhatárt 55 évre a nőknél, 60 évre férfiaknál!

- A nyugdíjkorhatárt csökkentsék a nőknél 55 évre, férfiaknál 60 évre!
- A legkisebb öregségi nyugdíj feleljen meg a minimálbérenek!
- A nyugdíjakat minimálisan az infláció mértékének megfelelően rendszeresen emeljék!

8. Emberhez méltó lakást mindenkinek!

- Az alkotmányba vegyék bele: mindenkinek joga van tisztességes, emberi, megfizethető lakásra!
- A kormány indítson állami lakásépítési programot megfizethető és megfelelő minőségű bérlakások építésére!
- Az állam újítsa fel a panellakásokat!
- A víz-, csatorna-, gáz- és áramellátás legyen állami kézben!
- Lakásvásárlásnál az állam segítse elő a részletfizetés lehetőségét, és vállalja az adóterheket!
A legszegényebeknél a kezdőbefizetést el kell törölni!

9. Ingyenes állami egészségügyi ellátást, olcsó gyógyszereket!

- A kórházak maradjanak állami tulajdonban!
- Az ország megtermelt jövedelmének 10 százalékát költse az egészségügyre!
- Az egészséges környezet megteremtése mindennél fontosabb program legyen!

10. A parasztnak megélhetést nyújtó mezőgazdaságot!

- A kormány védje meg a parasztot, a mezőgazdasági kis- és középterrelőt!
- A kormány támogassa a szövetkezést!
- Akadályozzák meg újabb külföldi bevásárlóközpontok építését!
- Védőárakat vezessenek be a búza-, a kukorica-, a szőlőtermesztésben, a sertés- és a baromfitartásban!

11. Miénk legyen az ország, ne a külföldieké!

- A multinacionális vállalatokat adóztassák meg!
- A közlekedés, az energetikai ipar, a víz- és energiaszolgáltatás kerüljön vissza magyar kézbe!
- A magyar képviselők a magyar érdekeket képviseljék az EU-val szemben, és ne az EU-érdekeket Magyarországgal szemben!

12. Kevesebb parlamenti képviselőt, kevesebb pénzért! Háborút a korrupció ellen!

- A parlamenti képviselők száma legyen a mainak fele!
- A képviselőket a választó hívassa vissza!
- A képviselői fizetés a mindenkori átlagkereset legyen!
- Szüntessék meg a képviselők mentelmi jogát!

MUNKÁT, KENYERET, LÉTBIZTONSÁGOT, EMBERHEZ MÉLTÓ ÉLETET!

Minden választási program mögött igazi arcok vannak. Ők azok, akik az ügy szolgálatába állítják összes tudásukat, tapasztalatukat, szorgalmukat, egyszóval: szívüket-lelküket.

KÖZEL AZ EMBEREKHEZ

Paulik Péter, a Munkáspárt IX. kerületi elnökségének tagja a 2002-es önkormányzati választásokon, választókerületében 15 százalékos eredményt ért el, s ezzel a harmadik lett a jelöltek között.

– Ez nem meglepetés, hanem a sok munka eredménye volt – mondja Paulik Péter, aki jelenleg is országgyűlési képviselő-jelölt.

Egyébként a 46 éves férfi „civilben” biztonsági őr, végzettsége pedig a vagyoni értékek mellett autószerelő. Vajon mi lehet Paulik Péter jó eredményének és népszerűségének a titka? Az egyik talán az, hogy közvetlen kapcsolatot tart fenn a választóival és azokkal az emberekkel, akik között él. No és persze a folyamatos munka.

– Sokat vagyok az utcán, rengeteg emberrel találkozom – mondja –, mert a hobbim is környezetem, a kertészkedés. A József Attila-lakótelepen, ahol lakom, egy 2000 négyzetméteres területet tartok rendben. Az állandóan zöld fű, a fák metszése, örökzöldek, virágok ültetése, a tuják, a fenyők rendszeres tartása, kis elválasztó kerítés építése, ez mind az önként vállalt feladataim közé tartozik. Ezenkívül sokat sétálok a kutyámmal, így nemcsak nyáron, de télen is sokat vagyok kinn az emberek között. Beszélgetési téma pedig mindig akad.

– Ezt én is ismerem: a környezetüket szerető emberek és a kutyások könnyen teremtenek kapcsolatot másokkal, és érzékenyek az emberekkel szembeni általános problémákra.

– Igen – folytatja Paulik Péter –, ahhoz, hogy jól ismerjük a lakókörnyezetünkben élő emberek problémáit, mindig kell szakítani időt és helyet arra, hogy meghallgassuk őket. Nekem az a célom, hogy a közönség, ahol élek s akiket képviselek, jobban éljen!

Paulik Péter

A képviselőjelölt maga is családos ember. Van egy 19 éves lánya, és a feleségének is hasonló a szakmája. Felsőfokú biztonság szervező végzettsége van, két nyelvvizsgálóval, az angol és az oroszral.

Am a szociális érzékenység mellett egy képviselőjelölt sikerének másik titka a folyamatos, szorgalmas munka, az elkötelezettség, és programjában az új alternatívák felmutatása lehet.

Paulik Péter szerint az élet minősége (ha a létfenntartáshoz szükséges alapok adtak) nem feltétlenül az anyagiakon múlik. Hanem azon, hogy legyen lehetőségünk önmagunk megvalósítására. Ezért például az iskolákban nem a sorsukat elfogadó „rabszolgákat” vagy nyakkendő versenyzőket, hanem önálló gondolkodásra és ítéletalkotásra képes embereket kellene nevelni.

De az anyagi dolgok, változatlanul rendkívül fontosak, annál is inkább, mert a létfenntartáshoz szükséges alapok egyre kevésbé adtak az embereknek. A rezsik, a hiteltartozások és az egyre növekvő kiadások szükségessé teszik, hogy a multinacionális cégek erőfőlényből diktált szerződéseit végre felülvizsgálja az állam és az önkormányzatok. Úgy mint a távfűtés, a villany, a csatorná-

zás, a víz- és gázszolgáltatás.

A képviselőjelölt úgy gondolja, hogy mindezekon kívül a munka értékének és megbecsülésének a helyreállítása úgyszintén a halaszthatatlan feladatok közé tartozik. Mint például a minimálbéreknek az EU átlagához való felzárkóztatása. Ehhez pedig a fedezetet a multinacionális cégek európai módon való adóztatásából és a kivonuló cégek adókedvezményeinek kamatosztól való visszafizetéséből lehet biztosítani.

– Azt a bizonyos 3x8=24-et, – hangsúlyozza Paulik Péter –, vagyis a 8 óra munkát, 8 óra pihenést és 8 óra szórakozást, ismét a dolgozó alapvető alkotmányos jogai közé kell emelnünk. Úgy mint az első munkahelyhez és az első lakáshoz jutást is.

Mindezek érdekében fel kell tőkésíteni a kis- és középvállalkozásokat is! A bankokat kötelezni kell az európai szintű kockázatvállalásra s az európai szintű kamatosztás szedésére. Mindemellett Paulik Péter úgy véli, hogy a rendkívül fontos, úgynevezett „ökoszociális gondolkodás” nem jelenik meg az országban sem kormányzati, sem pedig társadalmi szinten. Éppen ezért beépítette választási programjába a környezetért és a természetvédelemért folyó munkát is.

– Azt kell megértetnünk az emberekkel – mondja –, hogy az új zöld alternatívák felmutatása nemcsak a környezetünket védi meg, hanem a pénztárcánkat is kíméli. Vagyis komoly költség- és kiadás-csökkenő tényezőként is jelentkezhetnek. Mert itt vannak például a bioüzemanyagok.

Azt hiszem, nem kell senkinek sem mondanom, hogy mennyivel olcsóbb az erre a célra helyben termelt és elkészített növényi olajat tankolni az autókba, mint a több ezer kilométerrel idehozott gázolajat vagy benzint.

– De nemcsak a közlekedésben, hanem a távhőszolgáltatásban is szeretnék új alternatívával jelentkezni. Egy olyan fűtési rendszerrel, mely a társasházaknak feleslegessé teszi a távfűtőművek méregdrága fűtési szolgáltatását. Nos, ezzel az új fűtési rendszerrel 50-80 százalékkal kevesebb (!) energiával lehetne fűteni s melegvízzel ellátni a lakótelepi lakásokat. Úgy vélem, ha ezt sikerül megvalósítanunk, akkor hatalmas eredményt érünk el az emberek sorsának jobb fordításában – fejezi be a beszélgetést Paulik Péter.

Fort

A szegények nagyasszonya

Az éhezőt nem érti meg a jóllakott, a gazdagnak nem fáj a szegénység. Nem új keletű igazság ez, amióta ember az ember, így történik. A rendszerváltást követően néhányan nagyon harsányan kiáltottak, s mivel nem hallották meg értő fülek a kiáltást, egyesek éhségstrájkba kezdtek. Száz napig nem vettek ételt magukhoz egy Budapest közeli településen, tiltakozásul a mindenkit sújtó adórendszer ellen, holott a szegények, a munkanélküliek száma már másfél millió körül járt...

Molnár Gézané

nem kérdezik, milyen politikai meggyőződést vall – úgys rátalál majd az igazi útra!

A politika „számít” a szegénységére

– Nemrégiben arról értesült a közvélemény, hogy a létminimum alatt élők nevével párt alakult és indul a választásokon Már 15 megyében van szervezetük...

– Blöff az egész híradás, néhány kalandor visszaélt a nevünkkel. Egy bizonyos úr keresett meg bennünket az ötlettel, hogy párttá szervezi a szegénységet. Mi ettől mereven elzárkóztunk. Megkérdeztük, elkülönül jegyzték be a pártot, elorozva a nevünket. Azóta a múltkor felhívtak a MOL-tól, hogy elvitték a részemre kiutalt adományt, meg pénzt is. Majd egyre-másra érkeztek jelzések, felvették a számunka nyújtott

Sokaknak már nincs hova fordulniuk

juttatást. Ekkor tettem fel az internetre a tiltakozásunkat: nem vagyunk azonosok.

– Vagyis a politikai kampányban semmi sem drága. Vonzó, szívet-lelket megindító a nyomor, lehet rá hivatkozni. S bizonyos frázisok, ígérgetések alapja lehet a tömegeknek a porhintés. Belovagolnának egyesek a nyomorgók hátán a parlamentbe...

– Lesz még ilyen a következő hónapokban. Előfordult, hogy az egyik ellenzéki vezérpolitikus felhívott, támogassuk a törekvésüket. Aztán a jobboldal hatalomra jutásával megfélemlkedtek (volna) rólunk. Illetőleg egyszer kaptunk az illetőtől 120 ezer forintot (!). Visszaküldtem volna neki, ha nem állnának garmadával íróasztalomra a csekkek. De akkor (is) minden forintra szükség volt.

– És maradt a pénz.

– És maradt a pénz. Mert tulajdonképp minden adományt jószívvel fogadunk. Azonkívül bútort, tartós műszaki cikket, ruháneműt, élelmiszert, játékot a gyerekeknek. Sajnos, mindennek van helye, különösen a mai világban...

– Úgy tűnik, hosszú távon van munkájuk, s ami azzal egyenértékű: létalapja a LAÉT-nek. Pedig újabban a hivatalos felmérések azt bizonyítják, mindössze egymillió a szegények száma.

– Nem tudom honnan veszik ezt. A hozzám küldött levelek mást bizonyítanak. Az igazság az, hogy a mai rendszer, Európa nem tudja kezelni a szegénységet. A könyöradományok, a segélyszervezetek csak tüneti kezelést nyújtanak. Alapjaiban kell megoldást találni! Bár ki tudja, hogyan. A hazai felső tíz százalékra, a gazdagokra, jómódúakra alig lehet számítani, akik azt mondják: itt kapitalizmus van. A Horthy-rendszer kapitalistái szegényekben elfordítanak a fejüket, a kétes pénzekből meggazdagodott hiénák láttán!

Láttam a haldokló gyárakat

– Bizonyos aláírásokat is gyűjtöttek...

– Igen, ötvenötezeröt száz aláírást szedtünk össze néhány éve: mondjon le a parlament és a kormány, követeltük. De megint nem nekünk lett igazunk. A parlament is, a kormány is a helyén maradt. Az alkotmány erről nem rendelkezik... Nos, én végigmentem a Váci úton, ahol valamikor üzemet üzemeltettem, és láttam a haldokló gyárakat, a tönkretett nagyhírű ipart. Az

emberek elvesztették a munkahelyüket, és a műhelycsarnokokba kereskedelmi lerakatok kerültek!

– Mit kaptak cserébe?

– Ígéretek, amik nem teljesültek soha. Most a kormány „földreformot” ígér, földhöz jutást. Ha ez valóban megtörténne, elsőként szervezném a szövetkezeteket. Mert a tévesek iránt igen nagy az igény és a várakozás. A falu visszasírja a termelőszövetkezeti világot!

Az országos elnökség székhelye Újpalotán, a Neptun utcában van. Ott működik konyha és elosztóhely. Neptun a római mitológiában a tenger istene. Önkéntelenül is Petőfi sorai jutnak eszembe a Feltámadott a tengerből: „habár felül a gályá, alul a víznek árja, azért a víz az úr.”

Lesz erre bizonyosság napjainkban?

Mártonfy Mihály

2004. január – akcióban a IX. kerületi alapszervezet (középen Paulik Péter)

